

ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΜΟΣ ΣΗΜΕΡΑ, ΣΤΗ ΜΑΛΑΚΙΑ ΣΤΗ ΘΕΩΡΙΑ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΠΡΑΞΗ

ΜΕΡΟΣ Δ: ΤΟ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ

1. Πίσω στο 2009

Μιας κι έγινε της μόδας να λέμε για εγκληματικές οργανώσεις, να πούμε κι εμείς τη γνώμη μας: Έχουμε την εντύπωση ότι μία από τις πλέον εμβληματικές φιγούρες του κρατικού - αστυνομικού - μαφιόζικου συμπλέγματος είναι ο Αντώνης Σαμαράς. Και μια άλλη ο Νίκος Δένδιας. Δεν το λέμε μόνο για αισθητικούς λόγους. Το λέμε και γιατί εμείς δεν είμαστε από εκείνους που ανακάλυψαν τον φασισμό πέρυσι και γιατί, όπως όλοι ξέρουμε, η μακρόχρονη ενασχόληση με ένα θέμα, όσο να 'ναι, όλο και κάτι αφήνει. Ας θυμηθούμε το Καλοκαίρι του 2009 λοιπόν. Ο Αντώνης Σαμαράς δεν ήταν παρά ένας απλός υπουργός Πολιτισμού. Επίσης ήταν στιγματισμένος με την πτώση της κυβέρνησης Μητσοτάκη το 1992. Ελάχιστοι μπορούσαν τότε να διανοηθούν ότι αυτός ο άνθρωπος σε λιγα χρόνια θα ήταν πρωθυπουργός της χώρας.

Το Καλοκαίρι του 2009 εν τω μεταξύ ήταν περίεργη φάση. Το ελληνικό κράτος γνώριζε καλά τα περί της επερχόμενης κρίσης και της οξυτήτάς της, οι κατευθύνσεις που θα έπρεπε να ακολουθήσει ήταν ήδη γνωστές. Ο τότε πρωθυπουργός της χώρας (δεν θυμάστε το όνομα; Κώστας Καραμανλής) ετοιμαζόταν να αποχωρήσει με την ουρά υπό τα σκέλη και άλλοι πιο αρμόδιοι να πάρουν τη θέση του. Θεμελιώδεις ιδεολογικές και θεσμικές ανατροπές αχνοφαίνονταν στον ορίζοντα και διάφορες ιδέες περι Δημόσιας Τάξης είχαν ήδη αρχίσει να εφαρμόζονται. Αλλά όχι δίχως αντιδράσεις. Η επέλαση της αστυνομίας στο κέντρο της Αθήνας είχε καταλήξει με έναν δεκαπεντάχρονο ντόπιο νεκρό και με μια κραυγαλέα επίδειξη της αδυναμίας των υπάρχοντων αστυνομικών και ιδεολογικών μηχανισμών να βγάλουν τα κάστανα από τη φωτιά.¹

Οπότε, ναι, το Καλοκαίρι του 2009 ήταν περίεργη φάση. Όλα φαίνονταν ήρεμα, κι όμως, διεργασίες μεγάλης κλίμακας είχαν ήδη ξεκινήσει στο εσωτερικό του ελληνικού κράτους. Αυτό ήταν το περιβάλλον που παρήγαγε το περίφημο “Σκάνδαλο Βλαστού”. Εν συντομία: με πηγή την παρακολούθηση των τηλεφώνων των κατηγορούμενων για την απαγωγή του εφοπιστή Παναγόπουλου, το σύνολο του ελληνικού τύπου άρχισε να δημοσιεύει αφηδώς διαλόγους μαφιόζων. Μόνο που οι δημοσιευμένοι διάλογοι δεν εξαντλούνταν σε μαφιόζικα ζητήματα. Γρήγορα οι -για άλλη μια φορά- έκπληκτοι Έλληνες ανακάλυψαν ότι το θέμα των μαφιόζικων συζητήσεων δεν ήταν μόνο οι φόνοι, οι απαγωγές και το εμπόριο πρέζας, αλλά και οι σχέσεις των μαφιόζων με ένα σωρό αξιόλογους εκπροσώπους του πολιτικού συστήματος και των κατασταλτικών θεσμών. Από τους διαλόγους που δημοσιεύονταν με το καντάρι περνούσαν τα ονόματα υψηλόβαθμων μπάτσων, διευθυντών φυλακών, υπουργών και υφυπουργών, δημοσιογράφων, μαφιόζων και δικηγόρων.²

Είχαμε τότε και αργότερα προσπαθήσει να βγάλουμε άκρη από εκείνες τις συζητήσεις. Η μέθοδος που χρησιμοποιήσαμε είχε ως εξής: ερμηνεύσαμε τους διαλόγους που δημοσίευαν τότε οι εφημερίδες σύμφωνα με την αρχή ότι εδώ δεν έχουμε μαφιόζους που μιλάνε αναμεταξύ τους και “δημοσιογραφικές αποκαλύψεις”, αλλά πράκτορες των ελληνικών μυστικών υπηρεσιών (εκείνους που έκαναν τις απομαγνητοφωνήσεις και εκείνους που τις δημοσίευαν) που μιλούν σε άλλους πράκτορες των ελληνικών μυστικών υπηρεσιών και λοιπούς υπαλλήλους του ελληνικού κράτους (εκείνους των οποίων τα ονόματα αναφέρονταν). Ερμηνεύσαμε το “σκάνδαλο Βλαστού” σαν μια σειρά δημόσιων απειλών και εκβιασμών του είδους που συνηθίζεται σε περιόδους εσωτερικής κρατικής διαμάχης.³

Τα αποτελέσματα της μεθόδου που ακολουθήσαμε ήταν κατά τη γνώμη μας θεαματικά. Για παράδειγμα από εκεί εντοπίσαμε το όνομα του χρυσαυγίτη και μαφιόζου χίτμαν των κωλάδικων της Συγγρού Χρήστου Ρήγα και ξεχωρίσαμε τόσο τον ρόλο του στο χτίσιμο της “Επιτροπής Κατοίκων” του Αγίου Παντελεήμονα, όσο και τις

σχέσεις του με το Α.Τ της περιοχής. Αποδείξαμε ότι η παράδοση του Αγίου Παντελεήμονα στους ναζί και τη μαφία ήταν σχέδιο που εκπονήθηκε και εφαρμόστηκε από την αστυνομία και το οργανωμένο έγκλημα με στόχο την πειθάρχηση των μεταναστών εργατών της περιοχής. Γνωρίζαμε τον ρόλο του αστυνομικού τμήματος Αγίου Παντελεήμονα, όχι απλά πολύ πριν τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα, αλλά πολύ πριν από τη δολοφονία του Μανώλη Καντάρη και το πογκρόμ του 2011.⁴

Θυμηθήκαμε το “σκάνδαλο Βλαστού” με μια κάπως δευτερεύουσα αφορμή. Συγκεκριμένα, μεταξύ των ονομάτων που διάνθιζαν τους διαλόγους των μαφιόζων, θυμηθήκαμε ότι βρισκόταν και το όνομα του Αντώνη Σαμαρά. Ο Σαμαράς αναφερόταν σε υποκλαπέντες τηλεφωνικούς διαλόγους μεταξύ μαφιόζων μπάτσων που πουλούσαν προστασία σε στριπτιζάδικα. Ο διάλογος είχε ως εξής:

B: Πάνε να ξαναφέρουνε το υπουργείο Δημόσιας Τάξης... να φύγει από το Εσωτερικών... και ξέρεις μέχρι το τέλος του Ιουνίου [του 2009] μήπως αλλάξουνε κάποια υπουργεία.

A: Ναι.

B: Μειμαράκης, Σπηλιωτόπουλος, Σαμαράς και ξέρεις ποιος προωθείται για το υπουργείο Δημόσιας Τάξης... Ο Σαμαράς!...

A: Σοβαρολογείς;

B: Παρακαλάω, κάνω τον σταυρό μου και λέω Θεέ μου να καταργηθούνε, να πάμε στο Δημόσιας Τάξης.⁵

Αυτοί οι ευσεβείς τύποι, όπου και αν βρίσκονται, θα πρέπει λογικά να είναι ακόμη πιο χαρούμενοι τώρα που ο αγαπημένος τους πολιτικός έχει κατακτήσει την κορυφή των αξιωμάτων. Αλλά αυτός ο παλιός διάλογος, εκτός από το να μας δίνει μια ιδέα περί του ποιος ακριβώς είναι ο Αντώνης Σαμαράς προσωπικά, μπορεί και να μας αποδείξει την αξία της μεθόδου με την οποία είπαμε παραπάνω ότι πρέπει να διαβάσουμε τέτοιους διαλόγους. Όπως εδώ έχουμε ένα κομμάτι του κράτους που μιλάει σε ένα άλλο. Συγκεκριμένα είναι οι μυστικές υπηρεσίες (αυτοί που είχαν στην κατοχή τους τους “διαλόγους” και κανόνιζαν την επιλεκτική τους δημοσίευση) που τσιγκλάνε λιγάκι τον Αντώνη Σαμαρά, το όνομα του οποίου ήδη “προωθείται”. Τότε δεν το ξέραμε, αλλά η ιστορία έδειξε ότι ήταν εκείνο το “προωθείται” που ήταν το σημαντικότερο. Τελικά ο Αντώνης Σαμαράς “προωθήθηκε” όσο δεν έπαιρνε άλλο, ξεκίνησε τις εσωκομματικές εκλογές ως αουτσάιντερ και τις τελείωσε νικητής. Σήμερα είναι πρωθυπουργός της χώρας και ουδείς διανοήθηκε να αναμείξει ξανά το όνομά του σε τέτοιες βρωμοδουλειές.

Φυσικά οι βρωμοδουλειές συνεχίστηκαν.

2. Βρωμοδουλειές 2013

Η δολοφονία του Παύλου Φύσσα ακολουθήθηκε από μια ολιγόμηρη αμηχανία. Οι μπάτσοι κοπάνησαν την διαδήλωση της επομένης κατά τα συνήθη, έκαναν τις συλλήψεις τους επίσης κατά τα συνήθη, η θεωρία των δύο άκρων επιστρατεύθηκε κλπ κλπ. Το αντιφασιστικό κράτος έκανε δύο με τρεις μέρες να εμφανιστεί. Όπως μας είπαν, οι τελικές αποφάσεις ελήφθησαν σε σύσκεψη μεταξύ Αντώνη Σαμαρά, Νίκου Δένδια και Μάκης Βορίδη. Οι δύο πρώτοι είναι, όπως είπαμε, από τις κεφαλές του αστυνομικού μαφιόζικου συμπλέγματος. Η συμμετοχή του Μάκη Βορίδη, από την άλλη, μπορεί να φαίνεται κάπως δυσεξήγητη με την πρώτη ματιά, αλλά δεν είναι και τόσο. Ο Μάκης Βορίδης είναι ειδικός επί της ναζιστικής πτέρυγας της μαφίας και του ελληνικού κράτους. Δεν είναι μόνο οι γραφικές νεανικές ιστορίες με την ΕΠΕΝ

Ο Βασικός Μάρτυρας

Οκτώβρης 2013. Ο Λευτέρης Ψύλλος, αυτόπτης μάρτυρας στην δολοφονία του Μανώλη Καντάρη, επανδρώνει την συγκέντρωση αλληλεγγύης στη Χρυσή Αυγή έξω από τη ΓΑΔΑ. Πάλι καλά να λέτε, που δεν ήταν αυτόπτης μάρτυρας και στη δολοφονία του Φύσσα...

και το τσεκούρι στην οδό Σολωνος. Είναι και ότι ο Βορίδης παρουσιάστηκε ως μάρτυρας υπεράσπισης και έδωσε άλλοθι σε κάποιους από τους κατηγορούμενους στη δίκη της ΜΑΒΗ.⁶ Οπότε αν υπάρχει κάποιος έμπιστος γνώστης της μαφιόζικης πλευράς των νεοναζί και της σχέσης τους με τους αστυνομικούς μηχανισμούς, αυτός είναι ο Βορίδης.

Εν πάση περιπτώσει. Από τη στιγμή που όλοι αυτοί αποφάσισαν να επιστρατεύσουν το (προφανώς ήδη έτοιμο) παραμύθι του “αντιφασιστικού κράτους”, οι εξελίξεις ήταν ραγδαίες και πασιγνώστες. Αλλά γιατί το αποφάσισαν; Αν πιστέψουμε τους όψιμους αναλυτές του φασισμού (ψηφοφόροι του Συριζα όλοι τους), το ένα, το μοναδικό, το αποκλειστικό κίνητρο των “εκπληκτικών” εξελίξεων, είναι φυσικά οι εκλογές, τα ποσοστά της ΝΔ, ο “επαναπατρισμός” των ψηφοφόρων της Χρυσής Αυγής... και πάει λέγοντας, δεν βάζουν γλώσσα μέσα οι αναλυτές. Εμείς από την άλλη, ούτε είμαστε ψηφοφόροι του Συριζα, ούτε σκοπεύουμε να γίνουμε τέτοιο πράγμα στο ορατό μέλλον. Δυσκολευόμαστε λοιπόν εξαιρετικά να πιστέψουμε ότι το κράτος -μην το ξεχνάμε: η πολιτική οργάνωση των αφεντικών μας- λειτουργεί με τέτοιους όρους. Ακόμη και αν δεχτούμε ότι ορισμένα εκλογικής φύσεως ενδιαφέροντα υπεισέρχονται στους σχετικούς λογαριασμούς, η συγκεκριμένη πορεία σκέψης δεν έχει να μας οδηγήσει αλλού, εκτός από την αρχική, συριζική χροιάς, παραδοχή: το κράτος είναι η κυβέρνηση και η κυβέρνηση θέλει να κερδίσει τις εκλογές. Ετούτο το πιο άχρηστο όλων των συμπερασμάτων, μπορεί να είναι καλό για κάνα συριζόφιλο ακαδημαϊκό που μάχεται με το αδυσώπητο deadline της Ελευθεροτυπίας, αλλά δεν έχει τίποτα να μας πει για το κράτος και τα σημερινά του ενδιαφέροντα.

Λοιπόν, πίσω στην μη συριζική μέθοδο ανάλυσης των δημοσιευμάτων. Αν δεν είχαμε θυμηθεί το όνομα του Αντώνη Σαμαρά, μπορεί και να είχαμε ξεχάσει να ξανακοιτάξουμε το “σκάνδαλο Βλαστού” και τους διαλόγους που το συνόδευαν. Θα ήταν μεγάλη παράλειψη. Γιατί ξανακοιτάζοντας την υπόθεση, ο καθένας μπορεί να δει τις τεράστιες ομοιότητες μεταξύ της “υπόθεσης Βλαστού” και της υπόθεσης “Χρυσή Αυγή”. Και τώρα, όπως και τότε, οι μακροσκελείς τηλεφωνικές συνομιλίες των “εγκληματιών” μπαίνουν στο επίκεντρο και δημοσιεύονται. Και τώρα, όπως και τότε, υπάρχουν ονόματα που αναφέρονται ολόκληρα και ονόματα που αναφέρονται μόνο με τα αρχικά. Και τώρα, όπως και τότε, εκείνος που μιλάει είναι οι ελληνικές μυστικές υπηρεσίες και το διακύβευμα είναι εκβιασμοί διαφόρων ειδών.

Άγιος Παντελεήμονας

Μπορούμε να ξεχωρίσουμε δύο περιοχές συμφερόντων να αναφέρονται στα σχετικά δημοσιεύματα. Η πρώτη είναι η γραμμή που θα μπορούσε να ονομαστεί “Άγιος Παντελεήμονας”. Ο Θανάσης Σκάρας, διοικητής του Τ.Α Αγίου Παντελεήμονα από το 2004 έως το 2011, πουλούσε λεία προστασία σε μαγαζιά και ήταν κάτι σαν προϊστάμενος της Θέμιδος Σκορδέλη, του Χρήστου Ρήγα και των λοιπών χρυσαυγιτών της περιοχής. Ο Διοικητής προφυλακίστηκε στις αρχές του Οκτώβρη εν τω μέσω φημών ότι στο σπίτι του είχαν βρεθεί “προϊόντα μαϊμού” και ένα κιλό κασισί. Ωραία όλα αυτά, γιατί είχαμε απορία περί του ποιος ήταν ο οργανωτής της όλης υπόθεσης “Άγιος Παντελεήμονας”, της εισόδου του Χρήστου Ρήγα στην περιοχή και τον τρόπο με τον οποίο οι μπάτσοι του τμήματος πουλούσαν όπλα στους χίτμεν της Συγγρού. (Περιέργως, η ημερομηνία αποχώρησής του από την διοίκηση του τμήματος Αγίου Παντελεήμονα συμπίπτει με τη σύλληψη του Χρήστου Ρήγα για τη “δολοφονία ενός αστρολόγου”).⁷

Αυτός ο επί οκτώ χρόνια διοικητής του Τμήματος Ασφαλείας Αγίου Παντελεήμονα και γενικός διευθυντής της εκεί μαφίας, ήταν, μας είπαν, υπηρεσιακός τσά-

Αν βρήκαμε κάτι εντυπωσιακό στην όλη υπόθεση της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα, ήταν η προθυμία με την οποία επιστρατεύτηκε η εκδοχή της συνωμοσίας. Πολλοί και πολλές φάνηκαν πρόθυμοι να πιστέψουν ότι ο Γιώργος Ρουπακιάς βρισκόταν σε διατεταγμένη υπηρεσία. Από εκεί κι έπειτα ο στόχος της αποστολής του Ρουπακιά ποίκιλλε, αναλόγως των εξελίξεων: πρώτα οργανωτής ήταν “η Χρυσή Αυγή” και η αστυνομία που ήθελαν να μας δείξουν ότι μπορεί να μας μαχαιρώνουν όποτε θέλουν. Έπειτα, οργανωτής του φόνου ήταν η Νέα Δημοκρατία που ήθελε να υποβαθμίσει την απεργία των καθηγητών (θυμάστε; που θα έριχνε την κυβέρνηση;) και να πάρει πίσω τις ψήφους της Χρυσής Αυγής.

Δεν είναι ότι δεν μας αρέσουν οι θεωρίες συνωμοσίας (τις γουστάρουμε πάρα πολύ!). Ούτε μας φαίνεται παράξενο το ενδεχόμενο κάποιος να είναι σε τόσο δύσκολη θέση, ή σε τέτοια διανοητική κατάσταση ώστε να πειστεί να κάνει οτιδήποτε. Εκείνο που μας φαίνεται... κάπως ύποπτο από την άλλη, είναι ότι οι ίδιοι άνθρωποι που τώρα εμφανίστηκαν έτοιμοι να πειστούν ότι ο φόνος του Φύσσα ήταν προαποφασισμένος, ούτε που διανοήθηκαν να υπονοήσουν τέτοιο πράγμα για τον φόνου του Μανώλη Καντάρη την Άνοιξη του 2011.

Κι όμως, η υπόθεση του Μανώλη Καντάρη ήταν ταμιά για θεωρία συνωμοσίας. Όπως είχαμε ήδη αποδείξει από παλιά και όπως επαληθεύεται σήμερα, το σχέδιο ανάδειξης της Χρυσής Αυγής και παράδοσης του Αγίου Παντελεήμονα στη μαφία εκπορεύθηκε από τα σκοτεινότερα κρατικά και μαφιόζικα υπόγεια. Το Αστυνομικό Τμήμα του Αγίου Παντελεήμονα δεν ήταν παρά το τοπικό υποκατάστημα μιας ευρύτερης κρατικής μαφιόζικης επιχείρησης. Μαφιόζοι χίτμεν, μπάτσοι και πωλητές λαθραίων παρουσιάζονταν ως “επιτροπές κατοίκων”.

Ο βασικός μάρτυρας της δολοφονίας του Καντάρη ήταν γνωστός πράκτορας και επαγγελματίας ψευδομάρτυρας, λεγόταν Λευτέρης Ψύλλος και εκτός από μάρτυρα στην δολοφονία του ηθοποιού Σεργιανόπουλου και μάρτυρα σε σκάνδαλο με ομοφυλόφιλους παπάδες στην Κύπρο, πρόσφατα τον βρήκαμε να επανδρώνει την συγκέντρωση αλληλεγγύης των νεοναζί έξω από τη ΓΑΔΑ [απ’ όπου και το still video].

Οι μαφιόζοι μπάτσοι που “εντόπισαν τους Αφγανούς δολοφόνους” και “απέσπασαν την ομολογία τους”, ήταν οι ίδιοι μπάτσοι που πουλούσαν προστασία στα κωλόμπαρα της περιοχής και οι ίδιοι μπάτσοι που προστάτευαν το ρατσιστικό πογκρόμ επί 15 και βάλε ημέρες (δύο νεκροί, εκατοντάδες τραυματίες από αυτούς που δημιουργούσαν “Το Πρόβλημα”). Οι Αφγανοί δολοφόνοι κατέληξαν στην φυλακή και έκτοτε δέχονται απόπειρες δολοφονίας.*

Όλα αυτά ήταν γνωστά, όχι γιατί τα λέγαμε εμείς, αλλά γιατί εξελίσσονταν σε κοινή θέα. Παρόλ’ αυτά, η βασική γραμμή του αριστερού ελληνικού αντιρατσισμού σούρθηκε σαν το σκουλήκι γύρω από το γλύψιμο των ρατσιστών μικροαστών, αποδέχτηκε το “μεταναστευτικό πρόβλημα” ως υπαρκτό, έχασε αμάσητη την ιστορία της “εν ψυχρώ δολοφονίας για μία κάμερα” και της “απόδοσης δικαιοσύνης”.

Είναι τόσο ηλίθιοι που κατανάνε μικροαστοί ρατσιστές, ή είναι τόσο μικροαστοί ρατσιστές που κατανάνε ηλίθιοι; Με δεδομένο ότι ο δρόμος της ταξικής ανάλυσης είναι πάντα πιο γόνιμος από τον δρόμο της ψυχολογίας, σωστό μας φαίνεται το δεύτερο.

* “Μυστήριο με δηλητηρίαση Αφγανού στη φυλακή”, Καθημερινή, 7/8/2012.

τσος του Γιάννη Δικόπουλου. Αυτός ο Γιάννης Δικόπουλος, μέχρι την αιφνιδιαστική του παραίτηση στις 23 του Σεπτεμβρίου λόγω υποψίας σχέσεων με τη Χρυσή Αυγή, ήταν “αστυνομικός επιθεωρητής Νοτίου Ελλάδος” και “φαβορί για τη θέση του επόμενου αρχηγού της ΕΛΑΣ”. Αλλά και το υπόλοιπο βιογραφικό του Δικόπουλου είναι ενδιαφέρον. Έπειτα από 17 χρόνια στη “Δίωξη Ναρκωτικών” (1987 - 2004), το 2004 τοποθετήθηκε “επικεφαλής της Γ’ Διεύθυνσης Αντικατασκοπίας της ΕΥΠ”. Έμεινε εκεί από το 2004 έως τον Μάρτιο του 2009. Τότε, τον Μάρτη του 2009, έγινε “Διευθυντής της Ασφάλειας Αττικής”. Τον Ιούλιο του 2012 “ανέλαβε την ηγεσία της ΓΑΔΑ”.⁸

Το ενδιαφέρον εντείνεται, ειδικά αν συγκριθεί με το βιογραφικό ενός προηγούμενου “φαβορί για τη θέση του αρχηγού της ΕΛΑΣ”, του Γιάννη Ραχωβίτσα. Ο Ραχωβίτσας έμεινε κι αυτός πολλά χρόνια στη “Δίωξη Ναρκωτικών” από το 1986 έως το 2006, ενώ το 2003 ανέλαβε την αρχηγία της. Ο Ραχωβίτσας έχει κατηγορηθεί κάπου 60 φορές για διαφθορά αλλά ουδέποτε έχει κριθεί ένοχος. Μετά από μια μικρή περίοδο δυσμένειας που ξεκίνησε το 2006, το 2009 ο Ραχωβίτσας τοποθετήθηκε στην θέση του Αστυνομικού Διευθυντή Αττικής και περίμενε και αυτός τη σειρά του για να γίνει Αρχηγός της Αστυνομίας. Δυστυχώς όμως, το όνομά του αναμείχθηκε στην υπόθεση Βλαστού το Καλοκαίρι του 2009.⁹ Τελικά αντί για αρχηγός της αστυνομίας, έγινε “επίτιμος υπαρχηγός” (τον Νοέμβριο του 2009) και τον Νοέμβρη του 2011 “βρέθηκε εκτός αστυνομίας σε έκτακτες κρίσεις”. Αμέσως προσελήφθη από το τμήμα Δίωξης Ναρκωτικών της αμερικανικής πρεσβείας, όπου κατά τα φαινόμενα καταλήγουν αρκετοί πρώην αρχηγοί της ελληνικής Δίωξης Ναρκωτικών που βαρέθηκαν τη ζωή του δημόσιου υπαλλήλου, αλλά θέλουν να συνεχίσουν τη μάχη με το έγκλημα.¹⁰

Καταλαβαίνουμε ότι είναι εξαιρετικά δύσκολο να παρακολουθήσεις τα μπατσικά αξιώματα, ειδικά για κάποιον που δεν έχει πάει φαντάρος. Οι λέξεις κλειδιά εδώ είναι “Δίωξη Ναρκωτικών” και “Γ’ Διεύθυνση Αντικατασκοπίας της ΕΥΠ”. Η Δίωξη Ναρκωτικών από τη μια, πρέπει να είναι κάτι σαν το αρχηγείο της κρατικής μαφίας, αφού η δουλειά της είναι να ασχολείται με την λειτουργία του πλέον επικερδούς από τους παράνομους καπιταλιστικούς κλάδους.¹¹ Μόνο να φανταστούμε μπορούμε το είδος και την ποσότητα της ισχύος, αλλά και του “στελεχικού δυναμικού” που συγκεντρώνεται στο συγκεκριμένο τμήμα εδώ και είκοσι χρόνια.

Ακόμη μικρότερη ιδέα θα είχαμε περί του τι είναι η “Γ’ Διεύθυνση Αντικατασκοπίας της ΕΥΠ”, αν αυτή δεν είχε έρθει πρόσφατα ξανά στην επικαιρότητα. Όπως μάθαμε λόγω της πρόσφατης απομάκρυνσης του Διοικητή της, που επίσης ήταν “ξάδερφος ενός βουλευτή της Χρυσής Αυγής”, η “Γ’ Διεύθυνση Αντικατασκοπίας της ΕΥΠ” είναι το τμήμα της ΕΥΠ που ασχολείται με τις εσωτερικές παρακολουθήσεις. Είναι δηλαδή η πηγή των διαλόγων που έπειτα χρησιμοποιούνται για μηντιακές κατασκευές του είδους “σκάνδαλο Βλαστού” ή “αντιφασιστικό κράτος”.

Θα τα βάλουμε όλα αυτά σε έναν εύχρηστο χρονοκαριερίκο πίνακα για να ξεμπερδευτούμε όλοι μαζί.

Δεν ξεμπερδευτήκαμε, ε; Κάτι υποψιαζόμασταν. Βοηθάμε κι άλλο.

Δεδομένο: Ο Δικόπουλος συνυπάρχει με τον Ραχωβίτσα για δεκαπέντε ολόκληρα χρόνια στη Δίωξη Ναρκωτικών, δηλαδή στο πιο βρώμικο και πιο επικερδές τμήμα της ελληνικής αστυνομίας. Το 2004 ο Δικόπουλος φεύγει από τη Δίωξη Ναρκωτικών λίγους μήνες αφού ο Ραχωβίτσας γίνεται διοικητής.

Υπόθεση: Ο Ραχωβίτσας ήταν ενδοϋπηρεσιακός αντίπαλος του Δικόπουλου.

Δεδομένο: Ο Σκάρας, διοικητής του Τ.Α Αγίου Παντελεήμονα είναι υπηρεσια-

Έτος	Θανάσης Σκάρας	Γιάννης Δικόπουλος	Γιάννης Ραχωβίτσας	Το Σχέδιο «Άγιος Παντελεήμονας»
1986 – 1987		Ένταξη στη Δίωξη Ναρκωτικών	Ένταξη στη Δίωξη Ναρκωτικών	
2003 – 2004	Αναλαμβάνει Διοικητής του Τ.Α. Αγίου Παντελεήμονα		Αρχηγός της Δίωξης Ναρκωτικών	
2004	Διοικητής του Τ.Α. Αγίου Παντελεήμονα	Φεύγει από τη Δίωξη Ναρκωτικών. Αρχηγός της «Γ’ Διεύθυνσης Αντικατασκοπίας της ΕΥΠ»		
2008 Δεκέμβρης	Εξέγερση			
2009 (Άνοιξη)	Διοικητής του Τ.Α. Αγίου Παντελεήμονα	Διευθυντής Ασφάλειας Αττικής	Αστυνομικός Διευθυντής Αττικής	
2009 Καλοκαίρι	«Σκάνδαλο Βλαστού» με πρώτη ύλη τα προϊόντα της «Γ’ Διεύθυνσης Αντικατασκοπίας της ΕΥΠ». Ο Ραχωβίτσας στη σέντρα μαζί με πολύ άλλο κόσμο.			Ο μαφιόζος χίτμαν και υποψήφιος της Χρυσής Αυγής Χρήστος Ρήγας ανοίγει μπαρ απέναντι από την εκκλησία του Αγίου Παντελεήμονα.
2009 Χειμώνας	Διοικητής του Τ.Α. Αγίου Παντελεήμονα		Αποτυχία να γίνει Αρχηγός της ΕΛ.ΑΣ.	Το σχέδιο «κυριαρχία της Χρυσής Αυγής» σε πλήρη εξέλιξη. Ο Παναγιώταρος δηλώνει «αν η Χρυσή Αυγή βγάλει Δημοτικό Σύμβουλο, εδώ θα γίνει πογκρόμ». Ο Νίκος Μιχαολιάκος Δημοτικός Σύμβουλος.
2011 Άνοιξη				Δολοφονία Μανώλη Καντάρη. Ρατσιστικό πογκρόμ επί 15 ημέρες. Οι μπάτσοι περιφρουρούν.
2011	Παύει από Διοικητής του Τ.Α. Αγίου Παντελεήμονα		Φεύγει από το σώμα	Ο Ρήγας συλλαμβάνεται για την «δολοφονία ενός αστρολόγου».
2013 Φθινόπωρο	Αντιφασιστικό κράτος – Ο Δικόπουλος απομακρύνεται από την θέση του			

κός τσάτσος του Δικόπουλου στις εσωτερικές κόντρες του σώματος που έχει γίνει μαφία.

Δεδομένο: Το “Σκάνδαλο Βλαστού” ξεκινάει το Καλοκαίρι του 2009 με υλικό που προέρχεται από την υπηρεσία, της οποίας έως πρότινος προϊστάτο ο Δικόπουλος.

Δεδομένο: Οι διάλογοι του “Σκανδάλο Βλαστού” δίνουν τον ανηψιό του Ραχωβίτσα (έκπληξη: κι αυτός μπάτσος της Δίωξης Ναρκωτικών) για συνεργάτη της μαφίας και τον ίδιο τον Ραχωβίτσα για “μεγάλο αρχηγό” της μαφίας.

Υπόθεση: Ο Δικόπουλος είναι από τους εμπνευστές του “Σκανδάλο Βλαστού”. Εκτός από το να στήνει την υπόθεση “Άγιος Παντελεήμονας”, χρησιμοποιεί την ευκαιρία για να ξεκαθαρίσει τους παλιούς λογαριασμούς του με τον Ραχωβίτσα.

Δεδομένο: Οι μπάτσοι του τμήματος Αγίου Παντελεήμονα έδιναν όπλα στους χίτμεν της Συγγρού μέσω Χρήστου Ρήγα.

Δεδομένο: οι διάλογοι του “Σκανδάλο Βλαστού” απειλούν τον χίτμαν της μαφίας και χρυσαυγίτη Χρήστο Ρήγα με εμπλοκή στη δολοφονία του μαφιόζου Μπάμνη Λαζαρίδη.

Δεδομένο: Το Καλοκαίρι του 2009, ο Χρήστος Ρήγας ανοίγει το μπαρ “Πύλες” απέναντι από την εκκλησία του Αγίου Παντελεήμονα. Το μπαρ θα γίνει το στέκι των χρυσαυγιτών και της “επιτροπής κατοίκων”.

Δεδομένο: Η επιχείρηση εξοικείωσης με την Χρυσή Αυγή και τις μεθόδους της εκτυλίχθηκε για τα επόμενα δυόμισια χρόνια με την συστηματική περιφρούρηση της ελληνικής αστυνομίας. Το δεκαπενθήμερο πογκρόμ του 2011 στον Άγιο Παντελεήμονα τελούσε υπό την προστασία, όχι μόνο των μαφιόζων μπάτσων του Α.Τ. Αγίου Παντελεήμονα, αλλά και των ΜΑΤ, ΔΙΑΣ και ΔΕΛΤΑ, σωμάτων δηλαδή που υπάγονται στη ΓΑΔΑ.

Δεδομένο: Ο Χρήστος Ρήγας και η Θέμις Σκορδέλη διώκονται για φόνους και απόπειρες φόνου από το 2011 και μετά, χρονιά αποχώρησης του διοικητή του Τ.Α. Αγίου Παντελεήμονα.

Υπόθεση: Η εκστρατεία “αντιφασιστικό κράτος”, δεν είναι σύγκρουση του ελληνικού κράτους με τον φασισμό και τις μαφίες, αλλά σύγκρουση μπλοκ εξουσίας στο εσωτερικό του ελληνικού κράτους και της μαφιόζικης αστυνομίας του. Δεν ξεκίνησε πριν από δύο μήνες, αλλά το 2011, μετά το δεκαπενθήμερο πογκρόμ, με την απομάκρυνση του διοικητή του Α.Τ. Αγίου Παντελεήμονα στα βουβιά.

Δεδομένο: Η επιχείρηση παράδοσης του Αγίου Παντελεήμονα στη μαφία δεν είχε κίνητρο το παροικιόδες “πρόβλημα” που αντιμετώπιζαν οι “κάτοικοι”, αλλά την πειθάρχηση και παραγωγική εκμετάλλευση των παρανομοποιημένων μεταναστών εργατών της περιοχής. Ο μαφιόζος διοικητής, οι μαφιόζοι υφιστάμενοί του και οι μαφιόζοι “κάτοικοι” πουλούσαν ναρκωτικά και προστασία σε κέντρα της καταναγκαστικής πορνείας και πειθαρχούσαν τους παρανομοποιημένους εργάτες, δηλαδή το εργατικό τους δυναμικό.

Μισή υπόθεση και μισό δεδομένο τώρα: μια πυραμίδα με υλική βάση την περιοχή του Αγίου Παντελεήμονα και τις εκεί δραστηριότητες του παράνομου κεφαλαίου και κορυφή στα ανώτατα κλιμάκια της ελληνικής αστυνομίας οργάνωσε και έφερε εις πέρας την επιχείρηση “ακροδεξιό γκέτο στον Άγιο Παντελεήμονα”. Αυτή η πυραμίδα περιλάμβανε το σύνολο των “κατοίκων με πρόβλημα”, το Α.Τ. Αγίου Παντελεήμονα, από τον πιο παλιοτελευταίο ψιλικάτζη μαφιόζοματσο μέχρι τον Διοικητή του, καθώς και τους προϊσταμένους του τελευταίου στη ΓΑΔΑ. Μεταξύ των προϊσταμένων στη ΓΑΔΑ περιλαμβάνεται ο Γιάννης Δικόπουλος, εκ των εμπνευστών του “Σκανδάλου Βλαστού” και των όσων εκτυλίχθηκαν γύρω από την αστυνόμευση της πρωτεύουσας μετά την εξέγερση του 2008, συμπεριλαμβανομένης της οργάνωσης των ομάδων ΔΙΑΣ και ΔΕΛΤΑ.

Η πυραμίδα εξαρχής περιλάμβανε ναζιστές μαφιόζους παρακρατικούς. Στην πορεία, οι εμπνευστές του σχεδίου είδαν - πιθανότατα όχι δίχως κάποια έκπληξη - ότι οι ναζιστές γίνονταν δημοφιλείς και έπαιρναν ψήφους στις εκλογές. Με αυτή την αναπάντεχη συνειδητοποίηση να τους δίνει φτερά, εξουσία και επιπλέον χρηματοδότηση, οι ναζιστές μαφιόζοι οργανώθηκαν υπό το όνομα “Χρυσή Αυγή” και κατέβαιναν και στις εκλογές διεκδικώντας κομμάτι πολιτικής εξουσίας. Ενώ όλα αυτά εξελίσσονταν, οι μπάτσοι και οι πολιτικοί τους προϊστάμενοι κανόνιζαν και τους εσωτερικούς ανταγωνισμούς τους με κάθε μέσο και με όλα μαζί.

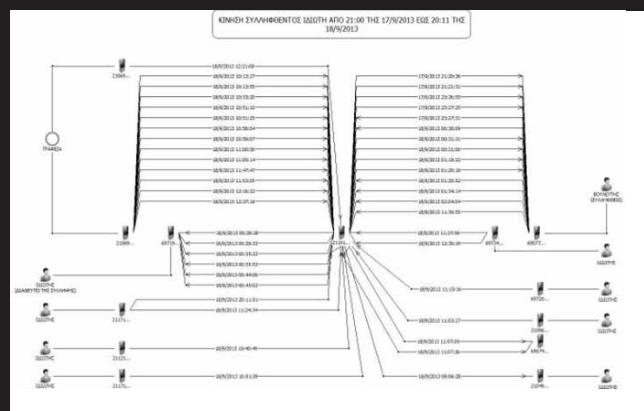
Νίκαια

Η δεύτερη γραμμή συμφερόντων που μπορεί να ξεχωρίσει κανείς από τα σχετικά δημοσιεύματα είναι εκείνη που ξεκινάει από τη Νίκαια. Η Νίκαια έχει και αυτή ένα Αστυνομικό Τμήμα και αυτό το τμήμα έχει έναν Διοικητή που μένει στη θέση του επί πολλά χρόνια, όπως και εκείνο του Αγίου Παντελεήμονα. Τον διοικητή τον λένε Δημήτρη Γιοβανίδη και το όνομά του έχει την τιμητική του στους διαλόγους που τελευταία μας προσφέρει η Γ' Διεύθυνση Αντικατασκοπίας της ΕΥΠ.¹² Ουμθηείτε την μέθοδό μας: δεν μας νοιάζει τι ακριβώς μας λένε ότι έκανε ο Γιοβανίδης, αλλά ότι το όνομά του αναφέρεται, άρα κάποιοι θέλουν να αναφερθεί.

Η αλήθεια είναι ότι από τους καιρούς έναρξης του σχεδίου Άγιος Παντελεήμονας ακόμα, το όνομα του Γιοβανίδη έβγαινε φάντης μπαστούνι όπου μπορούσες να φανταστείς, εκτός βέβαια από τα γραπτά των μαχόμενων Ελλήνων δημοσιογράφων. Ο αριθμός τηλεφώνων του Γιοβανίδη βρισκόταν στη μνήμη κινητών τηλεφώνων που ανασύρονταν από τσέπες πιστορικάδων νεοναζί. Το όνομά του εμπλεκόταν σε δολοφονίες μεταναστών μέσα στο Α.Τ. Νικαίας. Εν ολίγοις, το σχέδιο “κυριαρχία της Χρυσής Αυγής στη Νίκαια” που εξελίχθηκε λίγο πιο υπόκωφα αλλά εξίσου συνεπώς και παράλληλα με το αντίστοιχο του Αγίου Παντελεήμονα, είχε μέσα Γιοβανίδη με τη σέσουλα. Αντίθετα με τον ομόλογό του στον Άγιο Παντελεήμονα, ο Γιοβανίδης δεν φοβόταν να δείξει τη μούρη του. Οποιοσδήποτε ντόπιος μπορούσε να σε πληροφορήσει ότι οι απροειδοποίητες μοτοπορείες της Χρυσής Αυγής στη Νίκαια γινόταν πάντα με οργανωμένη αστυνομική συνοδεία και επικεφαλής τον Γιοβανίδη, χωρίς στολή, καβάλα σε παπί.

Το διαφωτιστικό εδώ είναι ότι το όνομα του Δημήτρη Γιοβανίδη δεν άρχισε να απασχολεί τα ΜΜΕ την επομένη της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα. Όχι! Το όνο-

Επιστημονική φάση

Το ασφαλές συμπέρασμα από τα περίπλοκα διαγράμματα τηλεφωνικών επικοινωνιών είναι ότι η Γ' Διεύθυνση Αντικατασκοπίας της ΕΥΠ προσφάτως απέκτησε γραφιστικό τμήμα. Άντε να τους φτιάξουν κι ένα καλό λογότυπο με κεντρική ιδέα κανά χωνί από γραμμόφωνο (αυτό το είχε σκεφτεί ο δικός μας γραφίστας από το 2009)...

Χρήστος Ρήγας

Ο Χρήστος Ρήγας, υποψήφιος Αιτωλοκαρνανίας της Χρυσής Αυγής και χίτμαν της μαφίας, άνοιξε το μπαρ “Πύλες” τον Αύγουστο του 2009, απέναντι από την εκκλησία του Αγίου Παντελεήμονα. Η συγκεκριμένη ιστορία, παρά το προφανές ενδιαφέρον της, αφήνει αδιάφορους τους μαχόμενους δημοσιογράφους που τελευταία δουλεύουν το σχέδιο “αντιφασιστικό κράτος”.

Espresso

Αξέχαστη σύνθεση με κουκουλοφόρους και μουλάδες σε πρωτοσέλιδο της Espresso, Μάιος του 2009, λίγο πριν το “Σκάνδαλο Βλαστού” και τα εγκαίνια του μπαρ “Πύλες”. Κατά τη διάρκεια της εκστρατείας “αντιφασιστικό κράτος”, η έγκριτη εφημερίδα τηρούσε σιγήν ιχθύος. Πιθανόν ήταν απασχολημένοι να διώχνουν τα ναρκωτικά από τα γραφεία.

Χρήστος Μαρκογιαννάκης

Ιούλιος του 2009. Ο υφυπουργός Εσωτερικών Χρήστος Μαρκογιαννάκης, επισκέπτεται το τμήμα του Αγίου Παντελεήμονα. Δηλώνει ότι οι μαφιόζοι μπάτσοι που το λειτουργούν δεν είναι αρκετοί, αλλά μην ανησυχείτε, θα φέρουμε κι άλλους. Μισή ώρα μετά ακολούθησε πέσιμο με μολότωφ στην κατάληψη Βίλα Αμαλίας.

μα του Δημήτρη Γιοβανίδη είχε ήδη εμφανιστεί στις 26 του Ιούλη στον κυπατζίδικο ιστότοπο του Μάκη Τριανταφυλλόπουλου zougla.gr.¹³ Εκείνη η αναφορά δεν είχε να κάνει με τους ναζί και την υποστήριξή τους, αλλά με τον καημό του Γιοβανίδη μέσα στα δικαστήρια μόλις άκουσε την είδηση της προφυλάκισης του εφοπλιστή Βίκτωρα Ρέστη (“Ξέσπασε σε λυγμούς” γράφει ο μαχόμενος ρεπόρτερ).

Το όνομα του Ρέστη και των υπαλλήλων του ακούστηκε πολύ κατά τη διάρκεια της κρατικής αντιφασιστικής εκστρατείας. Ο βουλευτής κύριος Λαγός, που εσχάτως προσπαθούσε να αναλάβει τη νύχτα της Νίκαιας μαζί με τον Γιοβανίδη, είχε ξεκινήσει λέει την καριέρα του ως “υπεύθυνος ασφαλείας” σε πλοίο του Ρέστη. Επίσης στη συζήτηση συμπεριελήφθησαν “χιλιάδες όπλα” που για κάποιο λόγο εισήγαγε παράνομα στη χώρα ο Αναστάσιος Πάλλης, πρώην αχυράνθρωπος του Ρέστη, ο οποίος εμφανιζόταν μεταξύ άλλων και ως ιδιοκτήτης της φιλοναζιστικής εφημερίδας “Πρώτο Θέμα”.¹⁴ Φυσικά το αριστέρο υπονοούμενο ήταν η προετοιμασία πραξικοπήματος, αλλά το λαθρεμπόριο όπλων είναι μια πολύ πιο πιθανή εκδοχή. Ταιριάζει άλλωστε και με την έτερη κατηγορία που απευθύνεται στον Ρέστη, δηλαδή με το σπάσιμο του εμπόργκο του ιρανικού πετρελαίου.

Παρά τους σκανδαλοθηρικούς τόνους, υπάρχουν και πολιτικά συμπεράσματα να βγουν από εδώ.

3. Το αντιφασιστικό κράτος

Το έχουμε πει αρκετές φορές, αλλά δεν βλέπουμε να έχει εμποδωθεί, οπότε ας επαναλάβουμε σύντομα. Από το 1990 και μετά, η με το ζόρι μετατροπή των μεταναστών εργατών σε παράνομους είναι η στρατηγική που διέπει την αντιμετώπισή τους από το ελληνικό κράτος. Αυτή η στρατηγική δεν είχε απλά οικονομικές επιπτώσεις. Είχε κοινωνικές και ταξικές επιπτώσεις. Συγκεκριμένα, γιγάντωσε το παράνομο κεφάλαιο, του έδωσε πολιτική ισχύ και προσανατόλισε μεγάλες περιοχές των κοινωνικών σχέσεων προς την ηθική και τις πρακτικές της μαφίας.¹⁵ Το ελληνικό κράτος - η πολιτική οργάνωση των αφεντικών μας - μεταλλάχθηκε αναλόγως.

Ο καραγκιόζ μπερντές που γράφει επάνω “αντιφασιστικό κράτος” είναι υφασμένος με υλικά από τη φύση του ελληνικού κράτους όπως αυτό έχει διαμορφωθεί τα τελευταία είκοσι χρόνια: ένα σύμπλεγμα αντιμαχόμενων μαφιών. Μπορεί κανείς να κάνει κάποιες γενικές σχετικές εκτιμήσεις που δεν είναι δίχως τη χρησιμότητά τους.

Η πρώτη: το ελληνικό κράτος - μαφία έχει μια στρατηγική που διαμορφώθηκε από το 2009. Προσπαθεί να αναβάλλει την επίσημη χρεοκοπία του υποτιμώντας την εργατική τάξη, πρώτα τους ξένους και έπειτα τους ντοπιούς, και να δια-

τηρήσει την εσωτερική του σταθερότητα στήνοντας ένα αστυνομικό κράτος στο εσωτερικό. Ο χρόνος που κερδίζει χρησιμοποιείται για να πλασαριστεί στους διεθνείς γεωπολιτικούς ανταγωνισμούς. Όχι εκείνους των Βαλκανίων, όπως παλιά, αλλά της Ανατολικής Μεσογείου. Οι Έλληνες περιμένουν διακαώς έναν πόλεμο, ώστε να συμμετάσχουν εισπράττοντας τα αντίστοιχα οφέλη.

Η δεύτερη: το σχέδιο “κυριαρχία της Χρυσής Αυγής” ήταν κομμάτι αυτής της στρατηγικής. Οι φασίστες, με αρχικό προσόν την μαφιόζικη παρακρατική φύση τους και με αναπάντεχο μόνους την γνωστή αμέριστη συμπαράσταση των Ελλήνων ψηφοφόρων, επιλέχθηκαν ως η πολιτική έκφραση ενός από τα μαφιόζικα κομμάτια του ελληνικού κράτους και προωθήθηκαν, όχι μόνο πολιτικά στη Βουλή, αλλά και στρατιωτικά στους δρόμους της πόλης. Προφανώς και οικονομικά στις διάφορες θέσεις εκμετάλλευσης των παρανομοποιημένων εργατών.

Η τρίτη: το σχέδιο “κυριαρχία της Χρυσής Αυγής” απέτυχε παταγωδώς όσον αφορά τον στόχο της διατήρησης της κοινωνικής συνοχής όπως τον εννοεί τελευταία το ελληνικό κράτος. Εκεί ήταν τρωτό από την αρχή. Από πέρσι είχαμε εκτιμήσει την αχίλλειο πτέρνα του, που ήταν η δημιουργία ταξικά προσανατολισμένης πόλωσης σε μια κοινωνία που ήδη βρισκόταν σε αναβρασμό. (“Θα συσπειρώσουν εναντίον τους ανθρώπους που είναι πολύ δύσκολο να υπαχθούν σε μεταχείριση στρατοπέδου συγκέντρωσης”, λέγαμε μετά το περσινό καλοκαίρι).¹⁶ Κατά τη γνώμη μας, εκείνη η εκτίμηση ήταν σωστή. Οι φασίστες παρείχαν μια εξαιρετική μαρτυρία, ή έστω καθαρή εμπειρική πρόσληψη της πραγματικής φύσης του ελληνικού κράτους και των προτεραιοτήτων του. Κατά συνέπεια οι φασίστες απέκτησαν ταξικούς εχθρούς, που μπορούν να χαρακτηριστούν “σοβαροί”, όχι λόγω της πολιτικής τους οργάνωσης, αλλά λόγω της κοινωνικής τους προέλευσης και των πολιτισμικών τους χαρακτηριστικών, ακριβώς δηλαδή γιατί είναι ταξικοί. Οι φασίστες έγιναν ο πόλος απέναντι από τον οποίο για πρώτη φορά μπορούσε να συσπειρωθεί μια τεράστια ποικιλία των χιλίων προσώπων της εργατικής τάξης. Αυτή τη στιγμή υπάρχουν αντιφασιστικές ομάδες όπου συνυπάρχουν ντόπιοι μαθητές και νεαροί της λεγόμενης “Δεύτερης Γενιάς” και αυτό πρέπει να είναι αρκετό για να καταλάβει κανείς τι πάει να πει “παταγώδης αποτυχία”.

Η τέταρτη: το σχέδιο “Χρυσή Αυγή” είναι πολύ πιθανό να απέτυχε παταγωδώς και σε άλλους τομείς που βρίσκονται πέρα από τα όσα μπορούμε να γνωρίζουμε με σιγουριά.

Κατά τη γνώμη μας, οι άνθρωποι που τρία χρόνια πριν διοργάνωναν κρυφές συναυλίες με τους “Πογκρόμ” για να πουλήσουν μπλουζάκια, είναι ασταθείς ψυχολογικά και μέτριοι διανοητικά μαφιόζοι, οι διοικητικές ικανότητες των οποίων φτάνουν μέχρι την πόρτα του στριπτιτζάδικου, πολλές φορές δίχως καν να μπαίνουν μέσα. Δεν θα μας φαινόταν παράξενο αυτοί οι συφοριασμένοι υπάλληλοι - και ίσως και τα αφεντικά τους - να απέκτησαν φιλοδοξίες δυσανάλογες με τα πραγματικά τους προσόντα και την πραγματική τους ισχύ. Το γεγονός είναι ότι τελευταία προσπαθούσαν να ανοίξουν ξανά θέμα “Βορείου Ηπείρου”, ενώ η εξωτερική πολιτική του ελληνικού κράτους λέει “φιλία στα Βαλκάνια - κόλαση στην Ανατολική Μεσόγειο”. Άλλο γεγονός είναι ότι η Χρυσή Αυγή έως πρότινος ήταν μεγάλος υποστηρικτής του καθεστώτος Άσαντ στη Συρία. Το γεγονός μας προβληματίζε εξαιρετικά. Ίσως λίγο λιγότερο από την ώρα που μάθαμε τα περί λαθρεμπορίου πετρελαίου και όπλων του εφοπλιστή κυρίου Ρέστη με το ιρανικό κράτος. Και μπορεί ο συνδυασμός ναζί μαφιόζων με εξωτερική πολιτική να παραείναι γραφικός: από την άλλη, μόνο να φανταστεί μπορεί κανείς τι εκφράσεις πήρε και τι δυσαρέσκειες δημιούργησε αυτό το φούσκωμα στους πραγματικούς τομείς επαγγελματικής δραστηριοποίησης των ναζί μαφιόζων, δηλαδή στον κόσμο του παράνομου κεφαλαίου. Έχουμε τη γνώμη ότι αυτές οι δυσαρέσκειες είναι που εκφράζονται κραυγαλέα σήμερα πίσω από τον μπερντέ του “αντιφασιστικού κράτους”.

Υπάρχει βέβαια και κάτι γενικότερο να λάβει υπόψη κανείς: το ελληνικό κράτος που έχει γίνει μαφία, έχει σοβαρά προβλήματα με την εσωτερική συνοχή του. Όσο μετατρέπεται σε μαφία, τόσο διατάσσεται σε αντιμαχόμενες μεταξύ τους συμμαχίες και ενώσεις συμφερόντων. Αυτού του είδους η οργάνωση, μπορεί να είναι βιώσιμη εν τη απουσία εσωτερικού ταξικού εχθρού. Είναι όμως πολύ λιγότερο βιώσιμη σε περίπτωση όξυνσης του ταξικού ανταγωνισμού ή εξωτερικών περιπετειών. Το χάος πρέπει να ξεκαθαριστεί και το ξεκαθάρισμα πρέπει να γίνει σύντομα.

Όπως και να ‘χει: έχουμε τη γνώμη ότι το έργο “αντιφασιστικό κράτος” εξελίσσεται από πολύ πριν τον Σεπτέμβρη του 2013, ως υπόκωφη σύγκρουση στο εσω-

τερικό της ελληνικής αστυνομίας και του παράνομου κεφαλαίου. Σήμερα, στην κορύφωση του έργου, οι διοικητές αστυνομικών τμημάτων αλλάζουν σαν τα πουκάμισα για λόγους τόσο ασήμαντους όσο η κατοχή μιας καρτέλας μπουμπλε.¹⁷

Τόσα ξέρουμε, τόσα λέμε. Ξέρουμε όμως και ένα άλλο πολύ πιο σίγουρο. Το ελληνικό κράτος, όπως κάθε καπιταλιστικό κράτος, είναι μια δομή σε διαρκή εσωτερική σύγκρουση. Αυτή η εσωτερική σύγκρουση δεν πρέπει να συγχέεται με τον ταξικό πόλεμο. Σε αυτόν τον πόλεμο τα αφεντικά μας είναι ενωμένα εναντίον μας. Και το ελληνικό κράτος διεξάγει αυτόν τον πόλεμο με συνέπεια. Σήμερα οι ζωές μας έχουν κοπεί στα δυο μαζί με τους μισθούς μας. Τα στρατόπεδα συγκέντρωσης χτίζονται το ένα μετά το άλλο. Η αστυνομία που έχει μετατραπεί σε μαφία κυριαρχεί στους δρόμους, ανεξαρτήτως του ποιος καταλαμβάνει τον πολιτικό της έλεγχο. Το καλοκαίρι που μας πέρασε το ελληνικό κράτος παραλίγο να εμπλακεί σε πόλεμο. Απέναντι σε όλα αυτά, οι κυρίαρχες αντιλήψεις παραμένουν εκείνες της πιο ξεφτιλισμένης αριστεράς. Η κρίση κάνει τους φτωχούς φασίστες! Ελάτε να συζητήσουμε για το ζήτημα του "Αλβανού ρατσιστή"! Οι "κάτοικοι" του Αγίου Παντελεήμονα έγιναν φασίστες γιατί "είχαν πρόβλημα". Ελάτε να πληροφορηθούμε τους ψηφοφόρους των ναζί ότι οι ναζί είναι ναζί! Ελάτε ταυτόχρονα να μην αφήσουμε τον πατριωτισμό στους φασίστες! Ελάτε να φτιάξουμε όλοι μέτωπα και να κάνουμε ό,τι λέει ο Σύριζα! Γιατί, φυσικά, το βασικό θέμα είναι... να πέσει η κυβέρνηση.

Με λίγα λόγια: Γύρω μας μαίνεται αμείλικτος ο ταξικός πόλεμος. Στα κεφάλια μας μαίνεται καταϊγίδα πεθαμένων ιδεών: η μεταπολιτευτική σύγχυση παραμένει το βασικό μας αφήγημα για τον κόσμο.

Τον Μάη του 2012, αμέσως μετά την είσοδο των νεοναζί στη βουλή των Ελλήνων, η αντιφασιστική συνέλευση αυτονομη antifa κυκλοφόρησε μια προκήρυξη με τίτλο "Φασίστες στη Βουλή; Σιγά το πρόβλημα! [για την ακρίβεια: έχουμε πολύ μεγαλύτερα προβλήματα]".¹⁸ Τότε κάτι αναλυτές του κώλου είχαν τολμήσει να ανοίξουν το στόμα τους και να κοροϊδέψουν. Ήταν οι ίδιοι αλάνθαστοι αναλυτές που το Χειμώνα του 2008 "σκορπούσαν τη γνώση" υποστηρίζοντας ότι η επιτροπή κατοίκων του Αγίου Παντελεήμονα ήταν "προεκλογικό κόλπο του ΛΑΟΣ".

Αλλά η ιστορία είναι αμείλικτη.

Και τελικά, ναι, έχουμε πολύ μεγαλύτερα προβλήματα.

Πολύ θα θέλαμε να είχαμε βγει ψεύτες.

Διοικητές Τμημάτων Ασφαλείας

Στις 6 Φλεβάρη του 2010, όταν ακόμη οι ναζί δεν υπήρχαν, δημοσιεύσαμε φωτογραφία από την επίθεση των "πολιτών της Πάτρας" εναντίον της διαδήλωσης για την δολοφονία Γρηγορόπουλου τον Δεκέμβρη του 2008. Γράψαμε:

Ο φασισμός των επόμενων χρόνων θα είναι και νεοναζί με σχέσεις με το κράτος. Δεν πρέπει όμως να αφήσουμε την τόσο διαδεδομένη ταύτιση του νεοναζισμού με τον φασισμό να αποκρύβει τις νέες μορφές του φασιστικού φαινομένου. Το φασιστικό φαινόμενο θα είναι -κι αυτό είναι πολύ πιο επικίνδυνο- νεοναζί και θιγμένοι ιδιοκτήτες ακινήτων παρέα με κύπριους δεξιούς φοιτητές, εξαγριωμένους μαγαζάτορες και επικεφαλής ο διοικητής της ασφάλειας Πατρών με πολιτικά και κράνος μοτοσυκλέτας half face για να φαίνονται τα μούτρα του.

Σήμερα εκείνος ο διοικητής αστυνομικού τμήματος και λαϊκός ηγέτης είναι βουλευτής Αχαΐας της Νέας Δημοκρατίας. Και κανείς δεν βρίσκει καρτέλες Μουμπλεκάλ στο συρτάρι του.

Σημειώσεις

1. Η κατάσταση του ελληνικού κράτους το 2009 περιγράφεται με πολύ περισσότερα λόγια στην μπροσούρα των Αυτονομη Antifa, *Επιτροπές Κατοίκων: κατάδωση στο Μέλλον του Ελληνικού Φασισμού*, Αθήνα 2012.
2. Σχετικά μπορεί κανείς να δει το "16 μέρες που (δεν) συγκλόνισαν τον Κόσμο: Το Οργανωμένο έγκλημα ως πρόβλημα και η ΕΥΓΠ ως λύση", Antifa #13, 10/2009.
3. Το σχήμα είναι τυφλοσύρτης για κάθε λειτουργό του κίτρινου τύπου. "Αποκαλύψεις" προαναγγέλλονται δημοσίως - ακολουθούν διαπραγματεύσεις μεταξύ των ενδιαφερόμενων - τελικά οι διαπραγματεύσεις ευοδώνονται και οι "αποκαλύψεις" δεν πραγματοποιούνται. Για μια παρόμοια περίπτωση από το 1934, μπορεί κανείς να δει την περιγραφή της εφημερίδας "Κράτος" στο "Δυο μήνες του '34", Antifa #19, 11/2010.
4. Όλα αυτά στη μπροσούρα "Επιτροπές Κατοίκων", όπως πριν. Φυσικά υπήρξαμε εύστοχοι όσο και άχρηστοι. Όλοι αντί να μιλάνε για τη μαφία μιλούσαν για το "πρόβλημα των μεταναστών" και τους νεοναζί που -κοιτάχτε τους- είναι νεοναζί - οπότε δεν μπορούν να μας λύσουν το "πρόβλημα", βάλτε εμάς τους αριστερούς. Αλλά έτσι είναι αυτά. "Τον φασισμό βαθιά κατάλαβέ τον"... αλλά άμα δεν σου αρέσει αυτό που καταλαβαίνεις, κοίτα να βρεις καμιά άλλη μαλακία και να την καταλάβεις ρηκά. Μπορείς πάντα μετά να τη μοστράρεις για σοφία.
5. Εύα Καραμανώλη, "Η "ταρίφα" για συγκάλυψη: Αστυνομικοί και γιατροί, βοηθοί του κυκλώματος σωματοτεμπόρων που εξαρθρώθηκε πρόσφατα", Καθημερινή, 19/7/2009.
6. Σχετικάδες "Υπόθεση ΜΑΒΗ, μέρος δεύτερο (και τελευταίο)" στο Antifa #37, 7/2013.
7. Πλάκα έχει που αυτή η ιστορία δεν περιλαμβάνεται στην παράσταση του αντιφασιστικού κράτους, παρότι έχουμε λόγους να πιστεύουμε ότι είναι πασίγνωστη μεταξύ των δημοσιογράφων. Περιλαμβάνεται στην μπροσούρα "Επιτροπές Κατοίκων", όπως πριν.
8. "Ανω - κάτω η ΕΛ.ΑΣ. λόγω Χρυσής Αυγής", Καθημερινή, 24/9/2013.
9. Η Espresso είχε φτάσει να υπονοεί ότι αυτός ήταν ο "Μεγάλος Αρχηγός" του κατά τα

άλλα ανεξικνιάστου "κυκλώματος" μαφιόζων και μπάτσων. Σχετικάδες "16 μέρες που (δεν) συγκλόνισαν τον κόσμο", όπως πριν.

10. "Το Σύμπαν του Γιάννη Ραχωβίτσα", Το Βήμα, 7/5/2012.

11. Συμπωματικά, σε αυτό το τεύχος περιλαμβάνεται και ένα δημοσίευμα από το 1997, χρήσιμο για να καταλάβουμε ότι εδώ και δεκαετίες η "δίωξη" των Ναρκωτικών δεν αφορά την απαγόρευση τους, όσο την υπό όρους κυκλοφορία τους. Δείτε το "επιχείρηση ALBA" στο τεύχος που κρατάτε στα χέρια σας.

12. Για παράδειγμα: "άμα [οι Νικαιώτες ναζί] δεν μιλάγανε με τον πούστη τον Γιοβανίδη και τους άλλους, δεν θα έβγαине ότι είμαστε μαζί με την αστυνομία". Αυτά και άλλα παρόμοια στο "Οι συνομιλίες Στελέχους από τον Πειραιά", Καθημερινή, 1/10/2013.

13. "Απρέπεια αξιωματικού της ΕΛ.ΑΣ.", zougla.gr, 26/7/2013.

14. "Μουσεία όπλων" αποκαλύπτονται με το τσουβάλι από πέρυσι. Το πιο πρόσφατο ανήκε στον Αναστάσιο Πάλλη, ένα περυσινό σε έναν "δικηγόρο των Σπάτων" που παρέμεινε ανώνυμος, αλλά είχε στην ιδιοκτησία του το κτίριο όπου στεγάζεται το Τ.Α. Σπάτων.

15. Για την στρατηγική της παρανομοποίησης των μεταναστών εργατών και πώς αυτή οδηγεί στη σύσταση ενός κράτους μαφία μπορεί κανείς να δει την μπροσούρα "Σχεδόν Αόρατοι: Η παρανομοποίηση της εργασίας ως κρατική στρατηγική για την μετανάστευση". Οδευέι προς επανέκδοση, τώρα και με ψήγματα ιστορίας της μετανάστευσης.

16. Δες το πρώτο κείμενο αυτής της σειράς κειμένων στο Antifa #33, 10/2012.

17. Γι' αυτή την καρτέλα και για 40 πειρατικά DVD αντικαταστάθηκε ο χαμηλών τόνων διοικητής του Τ. Α. Κολωνού.

18. Ολόκληρη η προκήρυξη στο <http://autonomeantifa77.wordpress.com> > προκηρύξεις. Η ανάγνωσή της με τη γνώση των τελευταίων γεγονότων είναι διαφωτιστική.